28.3.2 33a (מאי קסבר) → 34b (תיובתא דריש לקיש תיובתא)

- י. **וְסֶמֶן יִדוֹ.. וְשֶׁחֵט** אֶת בֶּן הַבְּקָר לִפְנֵי ה' וְהַקְרִיבוּ בְּנֵי אַהָרֹן הַכֹּהְנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:י*ויקרא א:ד-ה* 2. וּשְׁלשִׁים יוֹם וּשְׁלשֶׁת יָמִים תַּשֵׁב בִּדְמֵי טְהֵרָה **בְּכָל קָדָשׁ לֹא תַנְע וְאָל הַמָּקָדָשׁ לֹא תָבּא** עִד מְלָאת יְמֵי טָהֲרָה: *ויקרא יב:ד* 3. כָּל הַנַּגַע בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת משְׁכַן וֹא טְמֵא וְנְרָתָה הַנָּפָשׁ
 - 4. וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תֹאכַל בָּשָׂר מַזֶּבַח הַשְׁלָמִים אֲשֶׁר לַה' **וְטַמָאָתוֹ עָלָיו וְנָכְרְתָה** הַנְּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמֶּיהָ: *ויקרא ז:כ*
 - ד. **וְהַבָּשֶׁר** אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל טָמֵא לֹא יֵאָבל בָּאֲשׁ יִשְׂרֵף **וְהַבָּשָׁר** כָּל טָהוֹר יֹאכַל בָּשָׂר: *ויקרא זייט*.
 - *. כּ*ל מַפְרֶסֶת פַּרְסָה וְשׁסַעַת שֶׁסַע פְּרָסת מַעֲלַת גֵּרָה בַּבְּהֵמָה **אתָה תּאבָלוּ**: *ויקרא יא:ג*
 - ד דַבּר אֶל בְּנֵי יִשְׁרָאָל וְאָמַרְתָ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי יַקָרִיב מָכֶם **קַרְבָּן לִה' מן הַבְּהַמָה מן הַבְּקַר וּמן הַצאן** תַּקְרִיבוּ אֶת קַרְבָּנְכָם:י*יקרא איב.*
 - *א.* זאת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תּאכֵלוּ שוֹר שֵׂה כְשָׂבִים וְשֵׂה עִזְים: *דברים יד:ד*

I Continuation of analysis of עולא position (in רשב"ל s name) re: סמיכת אשם מצורע in context of סמיכת אשם מצורע

- nosition: cannot hold מה"ת אשם מצורע is המי"ת as well as תכף לסמיכה שחיטה
- i *because*: if so, he would go fully in to the עזרה, as that is the מצוה
- ii *defense (ר' אדא בר מתנא*): we don't allow him fully in as he may take unnecessary steps which aren't sanctioned
- iii Alternatively: he holds תכף לסמיכה שחיטה is not המה״ת no need for him to come in
 - 1 challenge: v. 1 connects סמיכה::שחיטה and both must be בטהורין
 - 2 explanation: if תכף לסיכה שחיטה is not מה״ת all טהורים could perform סמיכה
 - 3 *rather*: he holds that סמיכת אשם מצורע is not מה״ת (but תלס״ש is)
- b alternative reports of *עולא* s ruling:
 - i *רבינא*, he didn't extend ביאה במקצת to the consequence of רבינא, only to the ansature אזהרה.
 - ii קעסא שנגע בקודש it wasn't in re: יאה במקצת at all, rather in re: טמא שנגע בקודש:
- II Dispute (ר״ל ער׳ יוחנן): re טמא שנגע בקודש
 - a מכות :*ד"ל* per v. 2

а

b

- b תרומה touching אמא v. 2 is a prohibition against a אמנות touching תרומה
 - i *Challenge*: ר"ל reads v. 2 as an אזהרה against a שמא *eating* נחטר (not merely touching)
 - ii Per: dispute; ר"ל infers prohibition of בשר קודש from v. 2; ר"ל (via ברדלא) from v. 3-4) טומאתו::טומאתו (vv. 3-4)
 - 1 Answer: since the תורה used the word גניעה, it implies touching בער קדש; eating is derived from אנגיאני (v. 2)
 - iii Support for בשר קודש לא תגע: (ברייתא) לי is an אזהרה of eating בשר קודש
 - 1 *Consideration*: perhaps it is as literally read not to touch
 - 2 *Rejection*: compares touching with entering מקדש
 - (a) Just as: entering מקדש carries punishment of לא תגע so too כרת hust be כרת (not literal touch– no רכת)
 - - 1 מכות *דייל* per v. 2, which doesn't distinguish between מכות *דייל*

 - 3 Answer: if that were all being taught, would've stated ב<u>כל</u> קדש לא תגע teaches both (touching & eating)
- III Revisiting dispute ר"ל/ר"י about whether מכות נפני זרה"ד מכות gets ממנות פרא שאכל בשר קדש לפני זרה
 - אביי dispute only re: מכות (of the eater); but if it is טומאת בשר, all agree that he gets אביי
 - i Reason: v. 5 והבשר extends to inedibles (like firewood)
 - all agree that he does not get מכות; but if it is טומאת בשר, all agree that he does not get מכות
 - i *Reason:* v. 4 limits prohibition to situations where there could be כרת (must be otherwise fit for eating אחר זרה"ד)
 - ii Challenge: v. 5 extends to inedibles (and certainly to edibles (לפני זרה"ד)
 - iii Answer: that refers to a case where the שמא-material was sanctified in כלי שרת
 - 1 Per: מעילה ב:ט-where there are מתירין, liability (for פיגול) is after הקרבת מתירין; if not after קידוש בכלי
- IV Related dispute המברי בהמה טמאה whether there is liability (מכות) for putting מזבח on אברי בהמה טמאה IV
 - a הכות :ר״ל as it is an inferred אברי טהורה לאו הבא מכלל עשה) to put אברי טהורה up)
 - b מכות no מכות as there are no מכות for an "inferred" ל״ת
 - i Challenge (ר׳ ירמיה): eating בהמה טמאה is "inferred" from v. 6 and all agree that it is an עשה
 - ii Answer: מעלה אברי בהמה טמאה אינו לוקה disagree about חיה (putting a חיה on חיה (are that מזבח on חיה מזבח)

 - 2 *Challenge (רבא לדברי ר"ל*): ברייתא which clarifies that bringing a חיה (v. 7) is not adding to 'ה's wish, rather it is violating 'ה's command
 - 3 *Consequently: ר"ל*'s position (about there being no איסור עשה for offering up היה טהורה) is refuted